

Chỗ còn vô Sài Gòn, có một cái bờm xe, ngồi vào hè Sài Gòn cũng sống đêc, cũng thoát khỏi mà tính chuyen khơi nghỉ

Sài Gòn, thành phố của những người nhập cư và nhập sòng luôn nhanh và náo nhiệt. (Hình: Hoang Di)

Người Sài Gòn từ thời hào khát đam mê kinh tế thịnh

Khi có ý định tìm người Sài Gòn, không hiểu sao khi chia ra khỏi nhà tôi đã biết có đi phỏng vấn đón tết Congo cũng không ai người Sài Gòn từ năm mình là người Sài Gòn gốc 3 đời họ có mày chép đũi cù. Chắc rồng mèo người số hời lì tôi, sao hời chi cái chuyen tào lao, từ m phào hót sốc vây cha nồi, kiêm sòng đêc ở Sài Gòn, là người Sài Gòn rồi.

Thật ra trên khắp thế giới, phần căn cứ của một người ít ai phân biệt dân tộc lõi hay dân tộc đô và đó là văn minh dân quyền căn bản nhất. Riêng ở Việt Nam thì khác. Dân chung đê cùng sốn, việc phân biệt dân tộc đô, dân thành phố lõi hay dân tinh lõi, nông thôn, dân kinh tế mèo,... là chuyen căn bản. Ai cũng biết số phân biệt đê i xê cùa chê đê hào khát là khát nghiệt,

May mà Việt Nam còn có Sài Gòn!

Tác Giả: Trần Tiến Dũng

Thứ Ba, 29 Tháng 6 Năm 2010 20:40

và nay nay đó lâu ngày tò o nên cõi mõt gói “tõ hào” võ đai và chính trõ, kinh tõ, văn hóa... dành cho dân có hõ khõ u thõ đô, thành phõ trõõc phõn dân cõi còn lõi cõia cõi nõõc.

Khi nõn kinh tõ mõ cõia, dù chõ đõ hõ khõ u vñ n không thay đổi nhõng nhõng yõu tõ kinh tõ thi trõõng tõ bõn dã phá võ toàn bõ nhõng công dõng chuyên chõ cõia chõ dõ hõ khõ u. Theo nhu cõu mõu sinh và nhu cõu nhân lõc cõia kinh tõ thõ trõõng, dân tõnh lõ, nõng thôn tràn võ đõ thõ bõt chõp chuyõn hõ sõng dõi không hõ khõ u hoõc chõ có cái gõi là chõng nhõn KT3 (mõt loõi giõy tõm trú).

Tõõng Đõc Thánh Trung Hõng Đõo, mõt trong sõ nhõng biõu tõõng cõia Sài Gòn. (Hình: Trần Tiến Dũng)

Theo thi i gian, dõi quân nhõp cõi tăng theo cõp sõ nhân và cõi ngõõi nhõp cõi thành đõt, ngõõi kiõm sõng qua ngày trõ thành nguõn dân sõ bá chõ. Chính nguõn dân sõ và chõt lõõng dân sõ bùng nõ này đã dõn nhõng ai tõ huyõn hoõc cho mình dân thõ đõ gõc, dân thành phõ cõi cõu vào hõi chõng yõu đõ kháng, trõ thành nhõng kõi thõt bõi.

Nõu ai còn tõ cho mình là dân Hà Nõi gõc, thõt ra đó là lõi nghĩ cõia dân đõõc bõo hõ bõi chõ đõ hõ khõ u thiõu dân quyõn. Hõ có thõ trõng ra lý do là ông bà cha mõ sõng lõ Hà Nõi trõõc chõ dõ cõng sõn và hõ thõa kõi cái gõc ngõõi Hà Nõi. Cõi sõ lý lõ này là không minh bõch, vì trong lõ chõ cõn đõi Viõt Nam, theo tìm hiõu, trõõc thõi cõng sõn nõm quyõn không có chuyõn đõc đoán khoanh tròn mõc đõ dân Hà Nõi đõõm tõi lõu, và phõn dân còn lõi chõ có đõõm trung bình kém.

Ngõõi Hà Nõi trõõc thõi cõng sõn đõ khõe mõnh tinh thõn và trí thõc đõ rõng tay đón nhõn tõt cõi các nguõn dân cõi nhõn đón nhõn dòng máu mõi, cũng nhõ dõ õng xõi văn minh đõ biõt rõng cõc đoan đõa phõõng tính là ngõi ngõi. Chuyõn dân thõ đõ đõõc tôn trõng kính nõ... đó là do phõm chõt ngõõi, chõt lõõng tõ nhõng công viõc phõc võ cõng đõng, quõc gia và đõõc cõng đõng xác nhõn trong chuõn giá trõ văn hóa chung, chõ khõng phõi mõt dõng đõc quyõn đõc lõi do mõt thõ chõ đõc tài chõ đõo.

May mà Việt Nam còn có Sài Gòn!

Tác Giả: Trần Tiến Dũng

Thứ Ba, 29 Tháng 6 Năm 2010 20:40

Người Hà Nội đỗ văn hóa đỗ nhìn thudu rỗng hiên trống hố h้อง cõa xã hội Việt Nam đỗu có nguyên nhân do thiêu nhân quyền. Cõ dân tộc, không phân biệt bõt kõ ai, vùng miền nào đỗu phõi gánh chịu hiên trống xã hội hố h้อง tõ hõi này.

Một giáo sĩ sinh ra ở Hà Nội di cư vào Nam muộn giõu tên đã nói thõt või chúng tôi rằng: “Chỗ thiêi đõi này mõi có kiõu tõ tôn bõnh hoõn đõa phõi ng thõi ng đõng.”

Ngồi quán cà phê, một thói quen cõa người Sài Gòn. (Hình: Trần Tiến Dũng/Ng

Dân hào hiõp và dân nhõp cõ

Mỗi tháng tôi đỗu đỗn mõt tiõm hõt tóc cõa mõt ông chõ trõ trên đõõng Hõ Bá Kiõn. Tuõi chõa đỗn bõn mõõi, anh có tõng cõng ba tiõm hõt tóc. Lõn này anh mõi tôi hõt tóc, lõy ráy tai, lõ mõt tiõm mõi khai trõõng. Cô gái lõy ráy tai cho tôi nói: “Ông vài bõa nõa là sõm thêm xe hõi.”

Tôi hỏi thằng ông chém là anh có mày chỉ c xe hì rì, anh chàng nói gì ng miền Nam lõi lõi: “Tính mua thêm mít chỉ c nõa là bùn. Xe tôi mua cho cỏ quan công ty thuê, hổp đõng tính theo năm.”

Rồi anh kể: “Năm 1980, anh tớ Huân vô Sài Gòn làm phò hò, khéo trộn xéng, ba năm không biết mùi bún bò, mì quang là gì.” Tôi hỏi anh: “Anh thay ngõi Sài Gòn thế nào?” Mít anh ngõc nhiên nhõ ngõi tớ sao Hè a xuồng: “Rồi, lúc mì vào tôi cũng có nghĩ ngõi trong này ăn ngon, chém bùo khác ngõi quê tôi, nhõng chém vài tháng là tôi thay chém ngõi có tiễn là khác.”

Cái anh chàng chém hớt tóc này cũng nhõ hàng triều ngõi tớ nhieu thò hò đã nhìn thấy Sài Gòn là mít nõi kiêm sòng, kiêm tiễn làm giàu. Đời vui mì i ngõi Việt Nam, tính cỏ dân thò đô Hà Nội, Sài Gòn là vùng đất hò a, là mít kiêm giặc mì Mì cỏ a ngõi Việt Nam.

Mít trí thò c ngõi Bé c di cỏ két luồn: “Sài Gòn là đất Phòt.” Nhieu ngõi bùn ông bàn thêm: “Giá trộn rõ nhõt cỏ a đất Phòt trống tiên đây là nõi chén bình yên, bình yên cỏ trong chỉn tranh, thiền tai và nhõng vui nõn đáng sõ khác có nguyên nhân tớ con ngõi. Sài Gòn không có chuyễn phân biết đất xóm vùng miền, văn hóa và chém tớc.”

Nhà báo TG. có lòn nói: “Chém cỏn vô Sài Gòn, có mít cái bùm xe, ngõi vui hè Sài Gòn cũng sòng đõc, cũng thoát khéo mà tính chuyễn khéo i nghiệp.” Hè a sĩ TC, có lòn kẽ: “Trống 1975, thi sĩ Nguyễn Đức Sơn và cỏ nhà văn Nguyễn Thanh Long có thòi ăn cỏm cháy, uống trà đá, ngõi xõa răng mít quán cỏm xã hè i.”

Mít ngõi, trong hàng triều ngõi tớ nhieu thò hò đõu có riêng cho mình nhõng kẽ niêm sâu sõc vò sõ ràng lòng cỏa đõt và ngõi Sài Gòn. Có ngõi còn nói nõa đùa nõa thòt rõng, nõu ai có chí, dám đõng le lõi i cho ngõi ta dán tem vò bùu đõn thành phò chém chém không thiếu khách hàng.

May mà Việt Nam còn có Sài Gòn!

Tác Giả; Trấn Tiên Dũng
Thứ Ba, 29 Tháng 6 Năm 2010 20:40

Sài Gòn, nay vẫn còn đó những xóm nhà ven kênh rạch nghèo xác. (Hình: Trần Tiên Dũng/Người Việt)

Những Sài Gòn cũng có bút công. Điều bút công này không phải do Sài Gòn gây ra mà chính là do không ít người đã nêu ý Sài Gòn gây ra. Có thể thông cảm hiểu rằng lúc nào hồn cũng thường nhớ ca ngợi nguyên quán xuất thân của họ. Và Sài Gòn cũng đừng quên không chấp khi có những người khen ngợi thành đât, nên cứ nghĩ, chửi nhau hồn là người i thành phố này, tinh nết.

Sài Gòn không hồn chửi là Sài Gòn của ai kiêm tịn, chửi là một nỗi niềm trú, bút đa phón ngợi khen cõi đã hoắc sỏi có khoáng đồi sông thành phố này dài hòn so với lúc hòn sông nguyên quán sinh ra. Hãy đến các nghĩa trang, các chùa có đền cõi mà xem, hàng triều người i túi thuỷc nghĩa thợ hồn đã chôn gởi lì cho Sài Gòn nem xanh tàn.

Những người Sài Gòn anh là ai? Có người nói ngày nay muôn tìm người Sài Gòn thì qua tiếu bang Cali ở Mỹ hoặc các cõi ngang dãng người Việt lưu vong trên khắp thế giới. Nhưng chúng tôi vẫn muôn tìm người Sài Gòn ở Sài Gòn.

Một cô bút cõi sinh ra ở một nhà bút sanh trên đêng Gò Công quanh 6, có ông bà nõi là người Minh Helsing, ông bà ngoái là dân sanh ra ở bút Mõ Cõi quanh 8. Cô nói: "Nó muôn biết ai là người Sài Gòn thì chửi cõi nhìn cách hồn đón tiềp đồi xóm vui bà con cô bác ở quê lên thăm hoắc lên kẽm viếc làm. Bà ngoái tôi mõi lòn gõp bà con là mõng lòn, tóm lòng cõi a ngợi tha hồn mà. Ai cũng có hồn hàng dây mõi rõ má, chửi có phóni ở đất nõi chui lên đâu."

Theo một ông già tòng là lính VNCH, nay chửi xe ôm ở quanh Tân Bình, "đất Sài Gòn trống tiên là đất cõi nhung tay hõi hõi, bút chửi có nhung người mõi nh mõi tõi tâm hồn đất thõ xác mõi quyết định bút xõi ra đi đất đất mõi, cũng chính hồn mõi đêng cho con cháu mõi cõi sỏi sòng mõi và tõi do. Tánh hõi hõi và phóng khoáng là máu huyệt căn cõi cõi ngợi Sài Gòn."

Ở góc đêng Cao Thống và Phan Thanh Giản cũ (nay là Đê Biên Phủ) có một cái miếu lòn gọi là Thành Hoàng Bến Cõi nh. Nơi đây hàng ngày hàng đêm vẫn nghi ngút hồn khói tõi nhung nhung vong linh cõi tõi ng quân Lê Văn Khôi (con nuôi Tõi quân Lê văn Duyệt) và các nghĩa binh bút xõi chém, vùi xác ở quanh khu Kõi Hòa, thành Gia Định dưới i thõi vua Minh Mõng. Một nhà nghiên cứu lõi ch sỏi miếu Nam có lòn nói vui tôi: "Không rõ lòn nhung nghĩa quân này có phóni là người Sài Gòn không, nhưng tôi tin chửi khi hồn chửi, anh linh hồn là người i Sài Gòn."

Và số khôn̄g tìm th̄ y m̄t nḡo i Sài Gòn nào n̄o u tiἑp t̄c nhìn l̄ch s̄ theo l̄i đ̄c quy̅n và thiἑn c̄n. Nḡo i Sài Gòn ch̄ có m̄t khi l̄ch s̄ đ̄c minh b̄ch r̄ng, nḡo i Sài Gòn hôm nay chính là nh̄ng nḡo i nh̄n đ̄c c̄ h̄i t̄ nh̄ng nḡo i t̄ng đ̄n, s̄ng và ch̄t t̄ Sài Gòn-Gia Đ̄nh trong xuyên suἑt các triἑu đ̄i phong kiἑn, nh̄ng anh linh t̄ s̄ VNCH, nh̄ng vong linh nḡo i v̄o t̄ biἑn vì t̄ do và c̄ nh̄ng n̄n nhâん khác c̄a bóng t̄i l̄ch s̄.

Ch̄ t̄ cách nhìn nh̄n này m̄i sáng rõ đúng nghĩa tánh h̄o h̄n-hào hiἑp vì t̄ do và công b̄ng c̄a nḡo i Sài Gòn.

May mà còn có Sài Gòn

Gia đình bên ngoἑi tôi có m̄t nḡo i anh h̄, anh tên là Ba V. Trỳc 1975 anh là lính s̄ đoàn 7 B̂n VNCH đἑn trú ̂ Gò Công. Quê anh ̂ m̄t xã heo hút dù khôn̄g xa Sài Gòn nh̄ng r̄t nghè̅n... Sau biἑn c̄ 1975, anh và gia đình càng lâm c̄nh nghè̅n t̄ h̄i h̄n. Sài Gòn v̄i anh là m̄t thiên đἑng t̄i th̄, có l̄n anh nói v̄i tôi: "Tao pĥc mày quá, s̄ng đἑc ̂ Sài Gòn ngon th̄ y m̄." L̄i anh đἑn giἑn nh̄ng chí lý, nḡo i Sài Gòn th̄i nào cũng r̄t b̄nh trong cách nhìn c̄a nḡo i đἑa pĥcng khác.

Có nḡo i s̄ pĥc bác tôi r̄ng, nḡo i Sài Gòn ngày nay khôn̄g còn sang tr̄ng n̄a. Nh̄ng tr̄ng h̄p gia đình anh h̄ tôi thì l̄i đἑng ý v̄i tôi. Sau 1975 c̄ b̂y đἑa con c̄a anh h̄ tôi đἑu khôn̄g đἑ ăn đἑn xanh m̄t. Khi Sài Gòn vào th̄i kinh t̄ th̄ tr̄ng c̄ năm đἑa con trai, con gái c̄a anh đἑu tr̄ thành nḡo i Sài Gòn, anh ch̄ giἑ l̄i đἑc đἑa con gái và đἑa con trai út làm nḡo i Gò Công cày ĉy trên n̄a m̄u ruἑng h̄ng h̄a. Đἑu đáng nói là nh̄ng nḡo i con Sài Gòn c̄a anh, dù ch̄ làm th̄ h̄ và n̄u b̂p ̂ Sài Gòn nh̄ng đã đem l̄i m̄t cu̅c cách m̄ng kinh t̄, l̄i s̄ng văn minh cho c̄a gia đình anh. Ch̄t nōng dân c̄ c̄u c̄a anh khôn̄g còn nh̄ tr̄c, ̂ anh ngày càng rõ ra cái ch̄t th̄ dân Sài Gòn do con anh truyἑn bá.

Có hàng triἑu gia đình ̂ Việt Nam hôm nay giἑng nh̄ anh, nḡo i ta khôn̄g th̄ th̄ng kê h̄t nh̄ng thay đἑi theo kiἑu Sài Gòn. Nh̄ng có m̄t đἑu nḡo i ta ch̄c ch̄n là văn hóa th̄ dân Sài Gòn hình thành t̄ tinh hoa th̄ ch̄ th̄c dân và ánh sáng c̄a n̄n dân ch̄ t̄ do Đ̂ Nh̅t và Đ̂ Nh̅t Cộng Hòa, ánh sáng này đἑ m̄nh đἑ dung ch̄a m̄i cách s̄ng và đἑ truyἑn bá nh̄ng đἑu t̄ t̄ đἑp.

May mà Viêt Nam còn có Sài Gòn!

Tác Giả; Trần Tiến Dũng
Thứ Ba, 29 Tháng 6 Năm 2010 20:40

Trần Tiến Dũng/Người